

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Aprilem, Majum, Junium

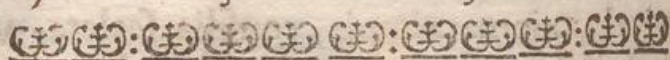
Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 24. De regulis charitatis erga proximum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60514)

Majus.

DIES XXIV.

De Regulis Charitatis in Proximum.

I.

*Diliges proximum tuum,
sicut te ipsum
Matth. 22.
v. 39.*

Regula prima charitatis est, amare proximum nostrum, sicut nos ipsos. Amor, quo nos ipsos prosequimur, teneri est. Teneri hujus amoris primus effectus est, minima etiam mala, quæ nobis obveniunt, graviter ferre; vel potius nobis persuadere, mala nostra nunquam esse levia. Charitas nostra in proximos idem in corde nostro præstet necesse est. Si eos ut nos ipsos amaremus, de minimis eorum malis doleremus; vel potius, charitas ea nobis ut grandia proponeret, exemplo S. Pauli; qui, cum propria mala dolorem ei non afferrent, ex omnibus tamen malis fratrum suorum non modicum dolorem capiebat. Quàm longè ab hac agendi ratione absumus, qui in malis, quæ proximo accidunt, tam duro sumus animo. Secundus teneri in nos amoris effectus est, proprios defectus tegere, aut curare, ut leves esse videantur. Id ipsum etiam charitas agere debet, si fratrum nostrorum spectemus

mus defectus. Hæc illos velut leves nobis proponet; si actionem excusare nequimus, intentionem excusabimus; si nec ipsam intentionem excusare possumus, imbecillitatem hominis miserabimur, nobisque ab hoc defectu cavebimus. Quomodo tua agendi ratio huic regulæ congruit; quantum ab hac charitate diversa est!

Majus.

II. Altera charitatis regula est, proximum nostrum eo modo amare, quo ab ipso amari vellemus. Hanc regulam Christus ipse nobis præscribit: *Quæcunque vultis, ut faciant vobis homines, & hoc facite illis.* O regulam divinam! observemus eam, tum justi, imò, & sancti erimus. Quid facilius? sufficit legem sequi amoris nostri ipsorum, quantumcunque exlex sit. Sufficit sequi motus ejusdem, quantumvis sint injusti, ut eis nos accomodemus. Is proximo justa reddere nos docebit. Quivis è seipso percunctetur: vellémne ego, ut hunc in modum ageretur mecum? vellémne, ut austerius tractarer, ut alij contemptim de me loquerentur, ut imperiosum in modum, si quid agendum esset, mihi præciperetur, ut meæ famæ malitiosè detraheretur, ut cavillationibus exciperer, ut ludibrio haberer, ut minimi mei erro-

Matt. 7. 12.

res

Majus.

res, quasi magni forent, traducerentur, ut exaggerarentur, ut innocentissimæ meæ actiones summè nocentes reputarentur, ut intentiones meæ, quantumvis rectæ, in deteriore partem malignè acciperentur; ut sinistrum judicium è levissimis indicijs de mea vivendi, & agendi ratione ferretur, ut imbecillitatibus meis nulla tribueretur venia, ut defectus mei non tolerarentur? an non optarem, ut modo prorsus contrario mecum ageretur? Eccur ego non eadem ratione cum alijs agam, cùm lex charitatis præscribat, ut alijs faciam, quod fieri mihi vellem?

III. Tertia charitatis regula est, proximum nostrum amare, sicut Christus nos amavit. Atque hanc ipse nobis præscribit, dum ait. *Mandatum novum do vobis, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos.* Si hanc Regulam consulamus, si eam sequamur, quousque nos non deducet? Quomodo Iesus nos amavit? sine ullo nostro merito.

Ioan. 34.

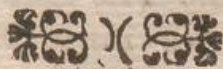
Quid in nobis reperit amore suo dignum, vel potius quid in nobis reperit, quod non ipsius odium mereretur, cùm ejus inimici essemus? amavit nos sine ullo suo commodo, quid enim sperare poterat à pauperibus, & miseris, quales nos sumus? amavit nos tam ardentem, ut bona, quietem, gloriam

riam, & vitam suam nobis consecraret. *Majus;*
sic dilexit. En quantopere Iesus nos amâ-
rit ! En exemplum, quod veluti charita-
tis nostræ regulam nobis proponit. En
præceptum verè novum, quod veri Chri-
stiani observare tenentur. ane hætenus
id observavi? an ad id observandum saltem
deinceps paratus sum ? ad hoc obtinen-
dum necessarium foret, mi Servator, ut me
minùs, & te magis amarem, quàm amem;
ut proximum meum prorsus heroica cha-
ritate diligerem; cujus praxin docere me
solus potes; quemadmodum solus ejus mi-
hi præbuiisti exemplum.

*Assuesce potissimùm in modo cum proximo a-
gendi, secunda regula uti, & frequenter ex te
querere: vellémne, ut hunc in modum ageretur
mecum?*

In hoc cognovimus charitatem Dei,
quoniam ille animam suam pro nobis po-
suit, & nos debemus pro fratribus animas
ponere. 1. Joán. 3. v. 16.

Omnium ille passiones suas credidit, &
tanquam suas flevit. *Hilar.*

DIES